

[Parkov.]

vendes og har været anvendt i mange Aar, bl. a. i England, og naar man dér har vedblevet at praktisere denne Metode, maa det formentlig være, fordi man har fundet den hensigtsmæssig og tjenlig.

Men navnlig syntes vi, at der i Forretningsordenen skulde indføres en Bestemmelse om, at naar Tinget havde givet sit Samtykke til, at en Forespørgsel til Regeringen maatte stilles, saa skulde ogsaa Forespørgselen besvares indenfor en vis Tidsfrist. Der siges, at det er paa en bestemt Foranledning, vi har ønsket dette, og det er fuldstændig rigtigt. Det er paa Grund af Erfaringer, vi har høstet, nemlig at Tinget havde givet Samtykke til en Forespørgsel, og der gik 39 Døgn, inden denne Forespørgsel blev besvaret, i hvilken Tid dens Aktualitet ganske forsvandt.

Jeg tror ikke, der hører megen Fantasi til at tænke sig, hvordan det vilde gaa, om det var de nuværende Regeringspartier, der sad paa Oppositionsbænkene og en anden Regering anvendte en saadan Fremgangsmaade. Jeg tror nok, man vilde blive Vidne til en Vrede og et Raseri, som vi andre formentlig ikke er i Stand til at tilvejebringe. (Afbrydelse); nej, jeg tror nok, jeg tør indestaa for, at der vilde blive vist en Voldsomhed uden Lige imod en Regering, der i saa lang Tid vilde sidde en af Tinget billiget Forespørgsel overhørig.

Det maatte derfor være en Betingelse, uden hvilken vi overhovedet ikke vilde gaa med til nogen som helst Forhandling om Begrænsning af Taletiden, at en saadan Tidsfrist blev fastsat; om dens Længde kunde man jo altid forhandle. Nu har jeg mærket, at der er nogen Venlighed overfor et saadant Krav om, at indenfor en vis rimelig Tid skal et Svår foreligge, men det er ikke tilstrækkeligt, at man udtrykker sin Venlighed i Ord; den skulde gerne omsættes i Handling, og jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt at sige, at vi kan vente til den Tid, da den nuværende Regering ikke mere sidder inde med Regeringsmagten, men andre Partier er kommet til. Jeg ved ikke, hvornaar det sker; at det sker en Gang, tvivler jeg naturligvis ikke om, men det kan vare saa længe, at vi forinden kan komme ud for noget lignende som det, vi, efter min For mening til Skam for Tinget, oplevede med den Forespørgsel, der var stillet fra vor Side.

For øvrigt vil jeg ogsaa gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, som Formanden for min Gruppe, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fremkom med. Der er ganske sikkert Anledning for Udvalget for

Forretningsordenen til at fortsætte med sine Overvejelser. Kunde man bl. a. komme ind paa Regler og Bestemmelser for, hvorledes Udvalgsarbejdet skal foregaa, tror jeg, det vilde være af overordentlig stor Betydning for Tingets Arbejde som Helhed.

Jeg skulde derfor mene, at saaledes som Stillingen nu er her i Tinget overfor det stillede Forslag, vilde det være rigtigt, om man tog Forslaget tilbage og sagde: vi har ikke opgivet de Tanker, der ligger i dette Forslag, men gennem Forhandlingerne her er vi nu blevet belært om, hvorledes Meningerne er indenfor de forskellige Partier, og ser, at der ogsaa kunde være andre Spørgsmaal, som det kunde være rigtigt at tage op til Behandling.

Jeg vil henstille til Flertallet at tage op til velvillig Overvejelse, om man ikke skulde gaa den Vej. Det var jo dog ønskeligt, om en Ændring i Tingets Forretningsorden havde Tilslutning fra det hele Ting. Det vilde dog være af en ganske anden Værdi og være til en ganske anderledes Betyngelse for Tinget og Tingets Arbejde, om Indstillingen var enstemmig, og den Mulighed er ikke helt udelukket; det er ikke udelukket, at man kunde komme til en Forstaaelse paa det Grundlag, som vi tidligere er gaaet ind for, og det synes jeg vilde være bedre end at tvinge det foreliggende Forslag igennem med et eller andet Flertal.

Jeg henstiller dette til Overvejelse, men fastholder i øvrigt den Indstilling, som foreligger fra det konservative Mindretal i Udvalget for Folketingets Forretningsorden.

Povlsen: Jeg maa tilstaa, at jeg i Gaar blev noget forbavset ved at høre de voldsomme Angreb, der fra enkelte Sider blev rettet mod det foreliggende Forslag. Man kaldte det et „Officersforslag“; saaledes kaldte det ærede Medlem Hr. Elgaard det, og han fik jo stærk Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft: et Officersforslag, som brutalt søger at knægte de menige Medlemmers Talefrihed her i Tinget. Ja, saa vidt gik endogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at han efter „Sorø Amtstidende“, den gamle Hans Jensens Artikel, citerede Grundtvig, Grundtvigs Krav om Retten til frit at tænke, tale, tro.

Jeg tør forsikre, at intet Medlem af Udvalget for Folketingets Forretningsorden et eneste Øjeblik har tænkt paa at krænke den Ytringsfrihed, som holdes indenfor Sømmelighedens Grænser og indenfor Forretningsordenens Grænser, og der er heller ingen indenfor Udvalget, der har tænkt paa at dele Medlemmerne af dette høje